

(594) “जसि रक्षणे” (X-चुरादि:-1667. सक. सेट. उभ.) —

मोक्षणे इति देवः । इदित्करणात् णिचो वैकल्पिकत्वम् ।
 ‘मोक्षणे जस्यतीति स्याण्णावत्रार्थं तु जंसयेत् ।’ (श्ल. 188) इति देवः ।
 अंजसकः-सिका, जिजंसयिषकः-षिका, जंसकः-सिका, जिजंसिषकः-षिका,
 जाजंसकः-सिका ; जंसयिता-त्री, जिजंसयिषिता-त्री, जंसिता-त्री,
 जिजंसिषिता-त्री, जाजंसिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चपिधातुवत्
 (499) ज्ञेयानि ।

(595) “जसु मोक्षणे” (IV-दिवादि:-1211. सक. सेट. पर.)

‘मोक्षणे जस्यतीति स्यात् णावत्रार्थं तु जंसयेत् ॥

हिंसाताडनयोर्धात्वोः उदितोर्जासयेदिति ।’ (श्ल. 188-9) इति देवः ।

जासकः-सिका, जासकः-सिका, जिजंसिषकः-षिका, जाजसकः-सिका ;
 जंसिता-त्री, जासयिता-त्री, जिजंसिषिता-त्री, जाजंसिता-त्री ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकग्रसुधातुवत् (440) ज्ञेयानि । नअ-
 पूर्वादस्माजसे: ‘नमिकम्पिस्म्यजस—’ (3-2-167) इति रप्रत्यये—^B अजस्यम्
 इति भवति । अयं स्वभावात् क्रियासातत्ये वर्तते । अस्य धातोः परस्मैपदित्वात्
 दिवादित्वाच जस्यन्-न्ती, जसिष्यन्-न्ती-ती इति शतरि रूपाणीति विशेषः ।

(596) “जसु हिंसायाम्” (X-चुरादि:-1669. सक. सेट. उभ.)

उदित्करणाणिं चो वैकल्पिकत्वम् ।

‘मोक्षणे जस्यतीति स्यात् णावत्रार्थं तु जंसयेत् ॥

हिंसाताडनयोर्धात्वोः उदितोर्जासयेदिति ।’ (श्ल. 188-9) इति देवः ।

जासकः-सिका, जिजासयिषकः-षिका, जासकः-सिका, जिजंसिषकः-षिका,
 जाजसकः-सिका ; जासयिता-त्री, जिजासयिषिता-त्री, जंसिता-त्री, जिजंसिषिता-त्री, जाजंसिता-त्री;
 जासयन्-न्ती, जिजासयिषन्-न्ती, जसन्-न्ती, जिजंसिषन्-न्ती ;

A. ‘मञ्चाग्रपूर्वितन्त्रे शिशुना रणं वः स्यादेव मानवरिजं त्वकमीड्यथान्नाम् ॥’

धा. का. 3.31.

B. ‘अजस्मास्फालितवल्लकीगुणक्षतोऽज्ज्वलाङ्गुष्ठनखांशुभिन्न्या ।’ शि. पा. 1.9.